

Sygn. akt IX U 1502/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. A. (J. A.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania J. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 13 czerwca 2016r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od daty złożenia wniosku,

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 360,00 złotych (trzysta sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1502/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 13.06.2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. A. (A.) prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r., podnosząc w uzasadnieniu, iż do dnia 01.01.1999r. nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy wskazał, że nie uznał za pracę w warunkach szczególnych okresów pracy ubezpieczonego w (...) S.A. w J.:

- od 01.01.1978r. do 30.11.1979r. na stanowisku kierownika Oddziału Zabezpieczeń i P. (...)
- 01.12.1979r. do 30.09.1986r. na stanowisku kierownika Wydziału Zabezpieczeń i P. (...),
- od 01.10.1986r. do 31.08.1987r. na stanowisku głównego specjalisty ds. (...),
- od 01.08.1987r. do 20.10.1989r. na stanowisku głównego specjalisty ds. elektrycznych kierownika Wydziału Zabezpieczeń i P. (...),

oraz zatrudnienia w (...) S.A. w Z. od 01.04.1974r. do 14.12.1975r. na stanowisku starszego mistrza warsztatu elektrycznego – zastępcy kierownika oddziału elektrycznego.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do świadczenia. Wskazał, że w zakwestionowanych przez organ rentowy okresach ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace, których charakter pozwala na uznanie ich za prace wykonywane w szczególnych warunkach.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Dodał, iż ubezpieczony w okresach nieuznanych przez organ rentowy za pracę w warunkach szczególnych, jako pracownik dozoru wyższego szczebla nie mógł stale i w pełnym wymiarze czasu pracy nadzorować pracowników zatrudnionych na stanowiskach wymienionych w wykazie A. Taka ocena wynika z analizy przedłożonych zakresów działania stanowiska przy ubezpieczonym z kwestionowanego okresu pracy w Elektrowni (...).

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony urodził się (...)

W dniu 25.04.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Ubezpieczony, na dzień 01.01.1999r., posiada łączny staż pracy okresów składkowych i nieskładkowych uznany przez organ rentowy w wymiarze 31 lat, 4 miesięcy i 15 dni, w tym 6 lat i 8 miesięcy pracy w warunkach szczególnych (tj. okres pracy w Elektrowni (...) od 01.04.1974r. do 14.12.1975r. od 01.08.1967r. do 31.03.1974r. na stanowiskach elektromechanika przyrządów i aparatury cieplnej oraz mistrza laboratorium elektrycznego).

Ubezpieczony w okresie od 01.08.1967r. do 14.12.1975r. zatrudniony był w (...) S.A. w Z. , w tym w okresie od 01.04.1974r. do 14.12.1975r. na stanowisku starszego mistrza warsztatu elektrycznego – zastępcy kierownika oddziału elektrycznego.

Pracodawca wystawił ubezpieczonemu świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 05.05.2011r. wskazując min., że w okresie od 01.04.1974r. do 14.12.1975r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy ubezpieczony wykonywał prace określone w Wykazie A, dziale XIV, poz. 24, pkt 1 na stanowisku pracy, na którym prace wykonywane były stale i bezpośrednio przy stanowiskach wymienionych w wykazie A stanowiącego Załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z 12.08.1983r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony od 1.04.1974r. do 14.12.1975r. zatrudnienia w charakterze starszego mistrza warsztatu elektrycznego, zastępcy kierownika oddziału elektrycznego faktycznie wykonywał pracę polegającą na nadzorowaniu swoich pracowników. Ubezpieczony wydawał brygadom polecenia pisemne i kontrolował, czy ta praca była wykonana zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa pracy. Ubezpieczony kontrolował pracę pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych tj. elektromonterów warsztatów elektrycznych, silnikowców, pracowników pracujących w rozdzielniach wysokiego napięcia, pracowników zatrudnionych przy nawęglaniu, w maszynowni, w rozdzielni wysokiego napięcia. Praca ubezpieczonego polegała także na nadzorze nad urządzeniami silnie prądowymi takimi jak: wyłączniki, linie wysokiego napięcia, generatory, kable, akumulatorownie.

Takie pisemne polecenia ubezpieczony sporządzał w godzinach rannych, przed rozpoczęciem zmiany. Praca była w systemie jednozmianowym. Jak zdarzały się awarie to ubezpieczony musiał wydawać polecenia pisemne, także w trakcie dniówki.

Ubezpieczony był w swojej pracy narażony na wysoką temperaturę, zapylenie.

Ubezpieczony miał swoje biuro ale takie biura także znajdowały się w pomieszczeniach, gdzie był narażony także na warunki szkodliwe takie jak: hałas, wibracje, pole magnetyczne.

Ubezpieczony w ramach swojej pracy codziennie poświęcał około jednej godziny na prace administracyjne, w tym wykonywał prace związane w przygotowaniem poleceń pisemnych, co zajmowało ubezpieczonemu około 15-20 minut codziennie, czasem takie pisemne polecenia sporządzał przed rozpoczętą dniówką. Ubezpieczony uczestniczył też w naradach oraz w odprawach z kierownikiem raz lub dwa razy w tygodniu przez około 20 minut. Codziennie odbywały się narady z kierownikiem oddziału, zajmowały one do 20 minut.

Ubezpieczony pracę wskazaną powyżej wykonywał w okresie spornym stale i pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresie spornym w Spółce (...) razem z ubezpieczonym pracował W. S..

Ubezpieczony w okresie od 15.12.1975r. do 31.12.2008r. zatrudniony był w (...) S.A. Oddziale Elektrowni (...).

Ze świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z 04.01.2016r. wynika, że ubezpieczony w okresie od 01.01.1978r. do 20.10.1989r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace określone w wykazie A, dziale XIV, poz. 24, pkt 1 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do Zarządzenia Nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z 12.08.1983r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach kolejno na stanowiskach:

- od 01.01.1978r. do 30.11.1979r. kierownika Oddziału Zabezpieczeń i P. (...)
- 01.12.1979r. do 30.09.1986r. na stanowisku kierownika Wydziału Zabezpieczeń i P. (...),
- od 01.10.1986r. do 31.08.1987r. na stanowisku głównego specjalisty ds. elektrycznych,
- od 01.08.1987r. do 20.10.1989r. na stanowisku głównego specjalisty ds. elektrycznych kierownika Wydziału Zabezpieczeń i P. (...),

Ze świadectwa tego wynika nadto, iż od 26.09.1984r. do 03.10.1984r. i od 03.12.1984r. do 15.12.1984r. ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym.

W okresie zatrudnienia w Spółce (...) Oddziale w J. III ubezpieczony, pomimo zmian w nazewnictwie stanowisk pracy zajmowanych przez ubezpieczonego, wykonywał cały czas te same prace. Do obowiązków ubezpieczonego należała bezpośrednia kontrola nad prawidłową eksploatacją urządzeń wytwarzających elektrycznych jak: generatory, transformatory, linie wysokiego napięcia, automatyka oraz nadzorowanie pracy pracowników zajmujących stanowiska elektromontera. Były to prace w warunkach szczególnych.

Na początku zmiany ubezpieczony polecał pracownikom jakie prace mają w danym dniu wykonać, a następnie bezpośrednio kontrolował ich pracę na stanowiskach, tzn. był z pracownikami na ich stanowiskach pracy. Ubezpieczony oprócz sprawowania bezpośredniego nadzoru nad pracownikami zatrudnionymi w warunkach szczególnych wykonywał też dużo prac z tymi pracownikami osobiście. Nawet jak brygada miała mistrza to i tak ubezpieczony sprawował kontrolę nad pracownikami wykonującymi pracę w tych brygadach. Bezpośrednim przełożonym ubezpieczonego był główny inżynier.

Taką pracę ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przy czym w latach 1978-1987 kiedy była budowana Elektrownia często praca była wykonywana w godzinach nadliczbowych.

Często też ubezpieczony wykonywał prace pogotowia technicznego, ale to były prace poza godzinami pracy.

W latach 1978-1987 ubezpieczony wydawał pisemne polecenia pracownikom, które sporządzał w swoim biurze. Sporządzałem je czasami przed rozpoczynającą się dniówką ale też w czasie dniówki roboczej i zajmowało to ubezpieczonemu 15-20 minut i było to bezpośrednio związane z pracą ubezpieczonego.

Ubezpieczony kilka razy w miesiącu pracował w godzinach nadliczbowych i wówczas praca polegała na usuwaniu bezpośrednio skutków awarii lub wykonywaniu prac związanych z odstawieniem urządzenia.

Przy wykonywaniu pracy opisanej powyżej ubezpieczony był narażony na warunki szkodliwe, tj. hałas, zapylenie, wibracje, wysokie ciśnienie, wysoka temperatura, pole magnetyczne.

W okresie zatrudniony w Spółce (...) razem z ubezpieczonym pracował słuchany w niniejszej sprawie w charakterze świadka L. B. – podwładny ubezpieczonego.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w (...) S.A. w Z. oraz w (...) S.A. Oddziale Elektrowni (...), zeznania świadków W. S. i L. B. oraz ubezpieczonego złożone na rozprawie 18.01.2017r., protokół elektroniczny rozprawy k. 29 akt sądowych.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, przekonywujący, spójny i logiczny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2016., poz. 887 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 31.12.1998r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat dla mężczyzn).

Ust. 2 „Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Jak wynika z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z wykazem A, dział XIV poz. 24, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r., Nr 8, poz.43) – jako szczególne warunki zalicza się kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę

jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego, czy ubezpieczony spełnia warunki konieczne do nabycia prawa do emerytury w związku z pracą w warunkach szczególnych, w szczególności czy ma wymagany okres pracy w warunkach szczególnych.

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie pozwala na przyjęcie, że ubezpieczony spełnia sporny warunek posiadania pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe daje bowiem, w ocenie Sądu, podstawy do zaliczenia do pracy w warunkach szczególnych powoływanych okresów spornych od 01.01.1978r. do 20.10.1989r. zatrudnienia w (...) S.A. Oddziale Elektrowni (...) oraz od 01.04.1974r. do 14.12.1975r. zatrudnienia w (...) S.A. w Z..

Za takim przyjęciem przemawiają zeznania słuchanych w sprawie świadków i ubezpieczonego, w ocenie Sądu wiarygodne, jako zasadniczo spójne w swej treści, znajdujące potwierdzenie w dokumentacji osobowej ubezpieczonej, gdy świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym, byli bezpośrednimi świadkami wykonywanej przez ubezpieczonego pracy, gdy pracodawcy także uznał sporne okresy pracy ubezpieczonego za pracę w warunkach szczególnych wystawiając mu świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, przy braku dowodów na okoliczność przeciwną. Fakt wykonywania przez ubezpieczonego prac biurowych - administracyjnych związanych z przygotowaniem poleceń pisemnych dla podległych pracowników, czy uczestniczenie w naradach z kierownikami oddziału ściśle związane z wykonywaną przez ubezpieczonego pracą polegającą na sprawowaniu dozoru inżynieryjno-technicznego nad pracownikami wykonującymi prace w szczególnych warunkach określonych w załączniku A, dziale II Rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, nie przeczy uznaniu spornych okresów pracy za prace wykonywaną w szczególnych warunkach stale i pełnym wymiarze czasu pracy, gdy prace te zajmowały ubezpieczonemu nieznaczną część jego codziennej pracy, bo nie przekraczały jednej godziny dziennie i były ściśle związane z wykonywaną przez ubezpieczonego pracy i takie stanowisko wynika z utrwalonego już orzecznictwa Sądu Najwyższego.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu nie ulega zatem wątpliwości, iż ubezpieczony, na dzień złożenia wniosku o świadczenie, spełnia ustawowe przesłanki do nabycia prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych, na podstawie powołanych przepisów, gdyż posiada, na dzień 01.01.1999r., wymagany 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym 15 lat pracy w szczególnych warunkach przy uwzględnieniu spornych okresów pracy polegającej na sprawowaniu dozoru inżynieryjno-technicznego jako pracy w szczególnych warunkach (z wyłączeniem okresów urlopu bezpłatnego od 26.09.1984r. do 03.10.1984r. i od 03.12.1984r. do 15.12.1984r.)

Zgodnie z treścią przepisu art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od daty złożenia wniosku zgodnie z powołanym art. 129 ust. 1.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015r., poz. 1804) zasądził od organu rentowego kwotę 360,00zł na rzecz ubezpieczonego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

SSO Maria Olszowska